பிஸ்மில்லாஹி.

திருப்புகழ்

முனாஜாத்துப்பா.

இஃது

நாகூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

செ. கு. வா. அ. பு. ஹாஜாமுஹியித்தீன்

ஆலிமு சாஹிபு ஷுத்தாறிய்யுல் காதிரி

அவர்களாலியற்றியதை

நாகூர் தர்கா மஹாவித்வான்

வா. குலாம்காதிர் நாவலரவர்களின்

மாணக்கருள் ஒருவரும் தர்கா பிரசங்க வித்வானுமாகிய

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

க. காதிருமுஹ்யித்தின் சாயபு அவர்களால்

மேல்பார்வையிடப்பட்டு

இம்முனாஜாத்தின் ஆசிரியரவர்களின்முரீதீன்களில் ஒருவராகிய

மு. அ. அப்துல் மஜீது அவர்களின்

நன்முயற்சியினால்

திருவாரூர் "விக்டோரியா" அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1918.

O7:414
N18
128547

சாற்றுக்கவி.

இஃது

நாகூர்தர்கா மகாவித்துவான்

வா. குலாம்காதிறு நாவலரவர்களின் மாணாக்கரும்

தர்கா பிரசங்க வித்வானுமாகிய

கு. காதிருமுகியித்தீன் சாகிபவர்களியற்றிய

ஆசிரிய விருத்தம்.

மருளகற்றுந் திருநாகை யமர்பெருமான் மகமாயில் மாண்புற்றோங்கி
யிருளகற்றுங் கதிரென்ன விருந்தகன்ற வபுல்ஹசன் காதிரியின்பத்
தெருளகற்றிலுறுந் தவ்ஹீதெனுந் தேனிஸ்பதவின[illegible] தினமுமாந்தி
யருளகற்றினி னிதாய்ந்து மடுத்தவர்க்கு மறிவிக்கி மறிவின்மிக்கான்

அன்னவன்றனு ரேனிலோவன நடனமடவியர்க ளமருநாகூர்
நன்னிலத்தின் வர்த்தகத்தில் மிகுற்றோங்கி யென்னுளு நலமிக்கார்ந்தப்
பன்னயத்து வப்துல்லாசாகிபு மரைக்காயரின் பிற்பயந்தபாலன்
சொன்னயத்தன் ஹாஜாமுகியித்தீன் சாகிபிதைச் சொல்லினனே.

[illegible]யமுலவு மற்புதத்தை யெண்ணில தாயெண்ணுளு நலமிக்கோங்குஞ்
செயமுலவும் படிவிலைழத்த செய்குஅலாவு தீனென்னுஞ் செம்மல்மீது
கயமுலவு மறவெழுத்தை முன்னுக்கு முனுஜாத்தை கருதுவோர்க்கு
வயமுலவும் படியமைத்தக்கவியருமையினையெடுத்துச்சாற்றற்போமோ.

பிஸ்மில்லாஹி.

பாப்பாவூரிலும் அதிராம்பட்டணத்திலும்

அடங்கி வழங்காநின்ற

காருண்யக்கடலாகிய காஜா அலாவுத்தீன் கஷிஷ்த்தீ ஆண்டவரவர்களின்,

திருப்பெயரால்

திருப்புகழ் முனாஜாத்துப்பா.

காப்பு—வெண்பா.

இப்புவியுளோ ரெவர்க்கு மின்பாரமுத ளித்துத்
தப்பன்றிக் காத்தமைத்தத் தற்பரனே யொப்புடைய
ஷெய்கு அலாவுதீன் சிமாணைத் தோத்தரிக்கக்
கய்யூமே நீயிதற்குக் காப்பு.

முனாஜாத்து விருத்தம்

அலிபென்றியம்பு மட்சரமாயனேக காலந்தனித்திருந்து
அலிபுக்கடுக்க ஹேயொன்றை யன்பாயமைத்தே சிபாத்தாக்கி
அலிபுக்கடுத்த ஹேயிடத்தேயமானப் பொருளொன்றளித்த சிற்றைச்
கலிமாப்பொருளுள் தெரிந்துணர்ந்த காஜா அலாவுத்தீனொலியே 1.

பாபுஷ்ஷாஹூதின் வாயிலின்பால் பன்னாளளவும் வீற்றிருந்து
காபுல் ஜெபுறூத்திடைய தனில்காமில் முறுஷிதினைக் கண்டோய்
சாபுலுஜூதிலெனைச் சேர்த்துத் தௌஹீதமிர்தைத்தந்து தினங்
காபுல் கௌபுதனை தொலைப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே 2.

துஹாபாவெனத் தன்னபுசதனை ஷெய்குமுறுஷி திடமளித்தே
யஹாவாலனைத்துமதுவெனவே யகத்தாலறிந்த வற்புதமே
பஹாருத்துறுபில் முங்குமிந்தப் பாவிமுகம் பார்த்தாதரித்துக்
கஹாரைமாய்த்து கதிதருவீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே. (3)

தாபித்தான வமலதனுல் சகலயில்மும் வளங்தோங்கி
யாபத்தான வாண்மையெல்லா மடியோடருத்தே யகமலர்ந்தோய்ச்
சூபித்தனத்தி லெனைக்கூட்டி ஜோலிப்பாந்தெஜல்லியினைத் தந்தே
கோபித்த தட்டாதெனைக்காமின் காஜா அலாவுத்தீனொலியே. (4)

ஃதீகுல்ஜெம்கென்றியம்பினிற்குஞ் ஜெபருத்தெனு நல்பதிபுகுந்து
உமீறுமுழுதுமொத்திருத்தி யுஹதத்து ஜ ஒதிலொன்றுபட்டீர்
அமீறுல்லுகுறுக் கூட்டங்களி னடுமையென யெந்தனையாக்கிக்
கமீசுத்தெளஹீதினைக்கொடுப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனெனுவலியே. (5)

ஹாரத்தால் சூழ்ந்தக் கருபாவாய்க் கடத்துள் நாபியிடமறிந்து
திறத்தாரமார் புடைசூழத் தினமுந்தவாபு செய்துநின்றீர்
நிறத்துள்கவலைமிக நெருங்கி நிமலன்சமுகந்தனை மறந்தக்
கறத்தலோட்டிக் கவலுமையா காஜா அலாவுத்தீனெனுவலியே. (6)

கலீபத்திர சூலாயமைந்த காதிர்முஹியித்தீன் மாபில்
ஒலீய்புலதுலமாகிவந்தேவுஹதாளிய்யத் தொத்திருந்தீர்
தலீவின்முறுது முழுதுமெந்தன் தில்லுள்நிறைத்துத் தகியருளி
ஹலீமேயென யென்றனையழைப்பீர் காஜாஅலாவுத்தீனெனுவலியே(7)

தம்முமுற்றுந் தற்பரன்பால் சற்றுமயர்வில்லா தியற்றி
ஹம்முமுற்றும் கல்பைவிட்டே கழித்தேயெரிந்த கோமானே
ஷம்முற்றெருலின் சந்தியிற்றவரா தெனையுமிகுத்தாட்டிக்
கம்முமுற்றுங் கலைத்தொதுக்கீர் காஜாஅலாவுத்தீனெனுவலியே. (8)

தெளக்குல்மூறு ஷிதினைக்கொண்டே ஜனுபுவிலா ஹியினில்புகுந்து
பெளக்காம் பார்வை தனையுயர்த்திப் பண்பிலுறைந்த பாக்கியமே
ஷெளக்குற்றெருலா யெனையாக்கி . தில்லுள்தசவ்வுறல் நிறப்பி
தெஹளக்குல்கலிமா யெமக்கருள்வீர் காஜாஅலாவுத்தீனெனுவலியே (9)

றஹுமத்துல்லா லமீனுன நேர்த்திரெருலின் றிலாவாகித்
துஹுமத்தனைத் துஞ்சோரல்செய்தேசிந்தைத்திறந்தசெல்வீகமே
பஹுமற்றிருந்தே பன்மையுற்ற பாவிபுந்தி பூட்டுடைத்தே
சஹுனுல் அன்வாரினைத்தருவீர் காஜாஅலாவுத்தீனெனுவலியே (10)

ஜாபிதான காரியத்திற் றனதுபிரியந்தனை செலுத்தி
பாயிதாக்கள் பலிதிநிற்கும் பாபுற்றஹுமான் பதிபுகுந்து
நாயிபான வொலிகளுக்கு நயனமெனவே நிலத்துறைந்தோய்
காயிதாவோடெனைக் கணிப்பீர் காஜாஅலாவுத்தீனெனுவலியே. (11)

சைருல்மலக் கூத்தாகித் தினந்தருவாவெனு நற்றுயிலுடுத்தி
வைமணிபுரீசினை தனக்குள் வழிப்பட்டிருத்தி வண்மைபெற்றீர்
தைநல்லுதிருசா யலையுமெனைத் தயங்காதென்றுங் காப்பாற்றி
கைரீல்மனத்தை நிதர்திருப்புங் காஜாஅலாவுத்தீனெனுவலியே. (12)

ஷுருபுலுருவின் குடிப்பினைத் தன்ஷெய்கின் சமுகத்திருந்தருந்தி
இருதுலிலாஹீ யினிலியற்றி யிதயமெழிலாம் பிரபைபெற்றோய்
அருபுல்அறுலிற்றங்கிருந்தே சதுருட்டியரஞ்செறிந்த வென்னைக்
கருருல்கொளலா யாக்கிவைப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே. (13)

சிபாத்துல் சுதிபிற்றனக் குறியத்தன்மை முழுதுமளித்ததற்பின்
வுபாத்துல் சுபுலாயாக்கிக் கொண்டே யுலகிலுயர்ந்த வுறுதிபெற்றீர்
தபாத்துள்புகுத்தாதெனைத்திருத்திதெலஹீ துஜ-டுதினிலேசேர்
சுபாத்தையழிக்காதாண்டருள்வீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே (14)

லற்ரத்தடர்ந்த நபுசோடேராவும் பகலும் போருடி
பற்ரத்தான யிடத்தைப்பற்றிப்பலகால் நசிஹத்தினைப்பகர்ந்தீர்
சுற்ரத்தெனு நல்லியல் பருளித்தொகையாஞ் சுரனின்கணமெவையுங்
குற்ரத்தாக்கி வைத்தருள்வீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே. (15)

தபீயாய் சகலநோய்களுக்குஞ் சஞ்சீவியைப்போல் சதாசெய்து
ஷபீய்யுல் அகுலமாயிருந்தே தருமமிகைத்த தாபரரே
நபீய்யிற் றெசூலின் றிருகதத்தில் நயனந்தனை வைத்தமர்தல்செய
சுபீய்யாயிருக்குந் திறையோட்டீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே (16)

லுல்மில்நிறைந்த துனியாவில் நுழையாதிருந்து தனைப்பேணி
இல்மில்சிறந்த மஅரிபத்தி விதமந்தனையே யிருத்தல் செய்தீர்
கல்புல்ஹகீக்கிதனைத் திறந்தேகழிப்பா முகாஷபாவளித்துக்
குல்க்குல்முஹ—சினக்கி வைப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே (17)

அறபாத்தாய்த் தன்னுள்ளிலுறு மழகாநுரை யீரலையறிந்துத்
திறத்தால்செறிந்த முரீதீன்கட்கு சிற்ருலறபாத்தினைத்தொருத்தீர்
மறத்தால்மிகைத்த வடியனென்னை மன்னியிருந்தே மகிழ்வருளி
கறத்தலடர்ந்த கடமாக்கீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே. (18)

காருல்ஜெபலுங் கடமுமுற்று ஹக்கின்கருணைக் கடலுள்முங்கி
பீருல்அகுலமா யமைந்தே புவியில்சிறந்த பெருமானே
நாறுல்ஜஹீமிலெனை யாக்காநயமுஞ் ஜெயமுமெமக்களித்துக்
ஹறுருல்யீன்பெண்ணுடன்கூட்டீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே ()

பைலுல்முகத்தீ செனப்பகரும் பாபுலசுறுரிடம் புகுந்து
ஐலுநஹாரு மொரேவிதமாய் நிஷ்டைநிறைந்த நாதாவே
வைலுள்ளெனையே புகுத்தாமல் வாகாஞ்சொற்கந்தனிற்புகுத்த
ஹைறலின் வாடையினையகற்றீர் காஜா அலாவுந்தீனெலியே. (20)

கதீமுனுஜாஹிதா யிலங்கினிற்குங் ஹக்கன் ஹனூறத்தினில் குறுகி
பதீகுல்கமாலாயாகி யங்கண்பண்புமுழுதும் பற்றற்றோய்
கதீபுலபுயலினில் கூட்டிக்கத்தன் மஹுறிஃனைக்காட்டி
ஹதீதும்ஒஃனும் கவிலச்செய்வீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே (21)

கலீமுல்லாவென்றிசை மமைந்த கத்தன்மூசா நபிகதத்தில்
சலீமாய்த்தரித்த சற்குருவே ஜகத்தோர் துதிக்குந் தாஹிருவே
அலீமாமமலிலெனை யிருத்தியகக்கண் திறந்தே யருள்புரிந்து
கலீபாவேயென்றனைக் கூவீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே. (22)

லாயிலாஹவென நவிலுநபியின் கலிமாத்தனை நளின
வாயாலொருக்கால் வழுத்திடிலோ வானம்பூமியனைத்து மற்றுப்
போயித்தனது புந்தியினுள் புதுஹானெனும் றெப்பினைத்தவிர
காயிமலவென் றறிந்துணர்ந்த காஜா அலாவுத்தீனொலியே. (23)

மக்காமன்மஹ்மூதெனுந் தலத்தில்மன்னி நிதமுமகிழ்பூத்து
பக்காபிற்றெகுவின் பவர்பெற்றே பாரினுயர்ந்தீர் பாக்கியமே
ஜக்காத்தாயெனது திரேகமதைத் தங்கள் சமூகந்தனிற்றருக
ஹக்காயிக்கெனு நல்பில்யருள்வீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே (24)

நாறுவிஷ்க்கை நிதமூட்டி நாயனறுஷில் நிதநுழைந்தே
நூறுல்முஹம்மதினை நோக்கிநோர்த்தி ஷறுபுல் ஹகீக்கருந்தீர்
சூறைமலக்குயிசுறுபீல் தொடுபாயூதுந் தருணமெற்குக்
கூறுங்கலிமாதனைக் கொடுப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே. (25)

வஹ்முகியாலா னுண்டாகுமோ சுவாசெனு பொல்கலையோட்டி
பஹ்மைகுதுறத்தினில் செலுத்திப்பார்த்தே யறிந்தீர்பூபதியே
நஹ்னு அக்குறபென யிறைவனவின்ற தினையெந்தனிலாக்கி (யே
சஹ்லுஷ்ஷாஹிதிலெனையிருத்தீர்ஷெய்கு அலாவுத்தீனொலி

ஹவாவைவளர்க்குங் ஹிருசதனைக்கல்பில் குடியாயிருத்தாமல்
சுவாபமதைக்கொண்டனுதினமுஞ் ஜடுதிபுரிந்தீர் தாயகமே (ய்து
துவாரமொன்பதினையுமென் தன்சுவாசமதைகொண்டடைத்தல்செ
ஹவாசைமீறுதாக்கி வைப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே. (27)

யௌமுமுழுதுஞ்ஷாஹிதினைக்கொண்டிதயமிலங்குமெழில்மதி
நௌமைமுக்காஷபாவாக்கி நயனமதியம் போலானோய் (யே
சௌமுல்ஹகீக்கை யெனக்குறைத்தே தசுவீர்முறுஷிதினிற்றூக்கி
கௌமைப்பொருத்தமாக்கி வைப்பீர் காஜா அலாவுத்தீனொலியே ()

காஜா அலாவுத்தீ னெலியைக்கல்புள் தினமுங்கண்டவர்க்கு
காஜா அலாவுத்தீனெலியே காமில்முருஷிதாயாகும்
காஜா அலாவுத்தீனெலி தான் மில்முருஷிதாயானல்
காஜாகவ்தென் றெடுத்துரைக்கும் காஜா அலாவுத்தீனெலியே.(29)

இந்தமுனஜாத்தினைத் தமிழாலியற்றும் காஜாமெய்தீனென்னின்
தந்தைதாயின் பிழைகளையும் தறிக்கில் சேர்ந்தோர் பிழைகளையும்
புந்திமகிழப்பொறுத்து தினம்புகழ்சேர் முறுதைப்பூர்த்திசெய்து
கந்தமளித்தே காத்தருள்வீர் காஜா அலாவுத்தீனெலியே. [30]

முனஜாத்து முற்றிற்று.

காஜா அலாவுத்தீனண்டகையின்பேரில் பதமென்னும்

கீர்த்தனைகள்—இன்னிசை.

துய்தாக தில்லைத்தெளிவாக்கு மாசையினல்
கைபான ஷெய்குடனே ஹாலனைத்தும் நின்றவரோ
மைபோலிருண்டிருக்கும் மனத்திருளைப் போக்கிவைத்துத்
துய்தாய் ஷஹூதைத்துலக்கீர் அலாவுத்தீனே

பதம் பல்லவி-இராகம் பைரவி.

ஷெய்கு அலாவுத்தீனெலியே எந்தன் தில்லதனைத் தெளிவாக்கிவைப்பீர்

(சரணம்)

வையம் புகழும் ஷெய்குல்வாஸிலினே வருமையகற்றும் எந்தன் வாரிதீனே
துய்தான ஷஹூதினில் தில்தெளிந்த ஷெய்கே அலாவுத்தீனெலியே ()

நாவை யன்னுளத்திலேற்றிவைத்து நகுகதிரை யென்றுங்காட்டிவைப்பீர்
ஹூவை நபசுடன் கூட்டிவைப்பீர்குருவே அலாவுத்தீனெலியே (ஷெய்கு)

மலக்கூடத்தில் சென்று மகுஷூக் கைக்கண்டீர்
மஷூகுபைக்கொண்டு மனமாயை யற்றீர்
கலக்கமகற்றி ஹக்குல் யெக்கீனிலுற்ற ஹாஜா அலாவுத்தீனெலியே (ஷெ)

ஜபருத்தில் சென்று சிற்ருஸ்வி பத்திலுற்றீர்
ஜெகசிற்றறிந்து ஜம்கின் ஹாலிலுற்றீர்
கபலத்தையோட்டி கல்புஹக்கீக்கிலுற்ற
ஹாஜா அலாவுத்தீனெவியே (ஷெய்கு)

காட்சியுணரா ஹாஜாமெய்தீனெந்தன் காயமதை
நாஹாயாக்கிவைப்பீர்
மோட்சமுறுந் தன்மை மூட்டிவைப்பீர்
முருஷிதே அலாவுத்தீனெவியே (ஷெய்கு)

பதம்—பல்லவி.

சிந்தையுள்ளொளித்தினமுஞ் செலுத்துஞ்
செம்மலிலங்காதா ஷெய்கலாவுத்தீனீதா

அநுபல்லவி.

நிந்தைமாற்றி நல்நேச மேற்றியே நீதமுறை மூதா
விந்தையாவுந்தன் னுள்ளில் விளங்கிடும்
விரிந்த மனத்தூதா வெல்வெற்றியுறைபாதா (சிந்தை)

சரணம்.

தன்னுளே தன்னிமாமைத் தெரிந்தே சஜிதா செய்தாதா
என்னுளே யுனையெளிதில் பார்த்திடவெதிரில் வாமாதா
எங்குநிறையாதா (சிந்தையுள)

தொழுகும்போதுந்தந் தில்லேத்திறந்தே சோதியில் மாய்ந்தீர்
பழுதகற்றிடும் பாத்துஷாவெனும் பண்பினில்
சாய்ந்தீர் பரிபூரணம்பூந்தீர் (சிந்தையுள)

மோட்சஞ் சேர்க்குமுஷா ஹதாவதில் முருஷிதைக் கண்டீர்
தீட்சையாக்கிடுந் திருவமிர்தந்தனைச் தினந்தினமுண்டீர்
தேஜோமயத்தூண்டீர் (சிந்தையுள)

சற்குரிடத்தில் தனித்தே யிருந்தே சாயுச்யமானீர்
கற்பகத்த ரென்றுருந் துதிக்குங் கல்பதாயானீர்
காருண்யமெய்மேனீர் (சிந்தையுள)

வழமையான வூண்குடிப்பு யாவையுமாற்றியே வைத்தீர்
இழமையான யிவ்வடிமை யிதயத்தென்றென்றும் பூத்தீர்
யெந்தனிருவினை தீத்தீர் (சிந்தை)

கஞ்சமாமலர்க்கடுமையாகிய காஜாமெய்நீனென்
பஞ்சபாதகம் போக்கி வைத்திடும் பருதிபோலானீர்
பாபுல்முறூதானீர் (சிந்தையுள)

பதம்—பல்லவி.

காருண்யஞ் செய்தேகலக்கத்தை யோட்டுங் காஜா
அலாவுத்தீன் கவ்தே (என்பீறே)

அநுபல்லவி.

நேருண்மையாலே நெஞ்சைத் துலக்கிச்
சீருண்மையுற்ற ஷெய்கே யென்சீரே காரு

சரணம்

தோஷித் தனத்தைத் தொலைக்கவே நாடி
ஆஷிக்கை நோக்கி யமிர்தத்தை யுண்டீர் காரு

பார்த்திடுந்தோறும் பலது மொன்றுக்கும்
யேற்கையதாக யிருந்தீரென்பீறே காரு.

தன்னுள்ளிருந்தே சகலதுமாகும்
உன்னிப்பறிந்தே வுஹதத்துறைந்தீர் காரு

சிந்தையின் பூட்டைத் தினமுந் திறந்தே
சந்தித்தமேலாடே சாயுச்ய மாக்கீர் காரு.

நெற்றியினூடே நிறைந்த நல்நூறை
உற்றேயான்காண வுளத்தைத் தெளிப்பீர் காரு.

கவிசெப்புங்காஜா முஹியித்தீனென்னின்
குவிப்பினை மாற்றீர் தாஹீறென்பீரே காரு.

காவடிச்சிந்தில் ஒரு மெட்டு.

கல்புளிருக்கு மிருளையகற்றிடுங்காஜா அலாவுத்தீன் காமினுமே
கதிர்மதிபோல் பிரபைசெய்தே கட்டியெனைத் தழுவியணைப்பீர்

மனக்கண்டிறந்தே மகுஷூடுக்கைநோக்கி வகூலினில்
மாய்ந்திடு மாமதியே

மகிமையுடன் தகமை தந்தே மாண்புடனேஎன்னில்மன்னி நிற்பீர்
உலகில்நடக்குநடப்புகள்யாவும்வுஹதத்துஜூடுதெனவுற்றுணர்ந்தே

வுறுதியுடன் யிருதயத்தை ஒளிமயமூட்டியுண்மை யறிந்தீர்
குருவோடிருந்தே பணிவிடை செய்தென்றுங்

கோதற்றமிர்தந்தனைக் குடித்தோய்
மோதகற்றி பாதியற்றி குணத்தை குரின்குணமாக்கி வைப்பீர்

நானுந்தனது குருவுந்தினந்தினஞ் சாயுச்யமாகுமென் நாயகமே
நுணுக்க மில்லா திணக்கஞ்செய்தே சகல..மென்னுள்
யான் காணச் செய்வீர்

கந்தங் கமழுங்கதத்தைச் சிறத்தேற்றுங்காஜா
முஹியித்தீனை யென்னின்
கபுறுள் வந்தே யிருளகற்றிக் கருணையுடனென்னைக் காத்தருள்வீர்

இதாகிறது காஜா ஆலாவுத்தி னுண்டகையின்பேரில்காவடிச்சிந்தில்

பொன்னுலவு சென்னிகுள யென்ற மெட்டு.

இராகம் ஹிந்துஸ்தான் காபி தாளம் சாப்பு

கந்தமதின் வாடையது சந்ததமுமேகமுழுங்
காஜா அலாவுத்தினெனுவி ஹாதியே — நல்லத்
தாஜுத்தவுஹீ தருள்வீர் நீதியே — எந்தன்
காயமீதுள்ள மாயமோட்டியே சுத்தனினருள்நித்தமூட்டியே
ஹக்கின் தெஜல்லியைக் காட்டியே — பொல்லாச்
சிக்கலெனு பிநீனி யோட்டியே.

கல்பதின் திறையதனை யொல்கலென் றறிந்தகற்றி
ஹக்கின் சமுகத்துறைந்தகாமிலே — மாய
விக்கினம்விலக்கி வைத்தீர் பாவிலே — என்னுள்
காக்ஷிபூட்டியேமாக்ஷியேற்றியே காருண்யந்தனைகல்பில்நாட்டியே
கன்மமழிப்பீ ரென்ஹாபிலே — கெட்ட
ஜென்மந் தொலைப்பீ ரென்ஹாசிலே.

தொந்தரவெனு மாயைகள் வந்தடராதே யடித்தே
சோதியுடனே தினமுஞ் சொக்குனீர் — ஒயாப்
பாததாம் பயனதனில் புக்குனீர் — வுங்கள்
தொண்டனெந்தனின் பிண்டந்தேற்றியே சோதிப்பாகிய வாஇப்பகற்றியே
சொகுசாந் திருமொழியாக்குவீர் — ஞானம்
வெகுசாய் மனத்தினுள் தேக்குவீர்.

சிந்தைமகிழ்ந்திக் கவியைச்செப்பிடுங் காஜாமெய்தீன்
தீவினையகலச்செய்வீர் செய்யிதே — துய்யப்
பாவினையுயர்த்தி வைப்பீர் பாரிதே — ஞானச்

சீர்த்தியானதைப் பூர்த்தியாக்கியே தேஜோமாமயத்தில்லுன் பூட்டியே
சிறியனையாளுவீர் ஜாஹிதே யென்னைப்
பிரியமாய்க்கூவுவீர் வாரிதே

(தெள்ளுதமிழுக்குதவுஞ்சீலன் என்ற மெட்டு.)

இராகம்-காபி தாளம்-ஆதி.

சஞ்சலந்தனைத்தொலைக்குஞ்சீலா யெங்கள் ஷெய்கலாவுத்தீனொலிஎன்மாலா
எந்தன் சிக்கினையறுத்தொதுக்கி வாக்கினைமிகத்துலக்கும்
செயலா மதிமயலா.

இந்தவுலகின்நடப்பையிழந்தே தூய்ய யேமகரின்நடப்பிலுறைந்தே
சிந்தையிலகருங்கதிரினைப்போல் துலங்கயிறையறிந்தீர்
இசைந்தே மாயையசைந்தே.

சிந்தையின்நிறையனைத்துங்கிழித்தே அதுள் சென்றுயிதுயாதெனவேவிழி
பார்க்க செய்யிதிறசூல்நபிதான் மையலறவேயிருக்கத் [த்தே
திகைத்தே யோகம் விழைத்தே

நான்கு மலக்கால் சுமந்த அறுவீல் சென்று நாதனிடனமென்னும் பரிசில்
பொல்லா நானெனும் துடக்கறுத்தே கோனெனத் தணைத்தெரிந்தீர்
குதுசில் சுத்தகதுசில்.

கவிபன்னும் காஜாதனைக்காத்து தூய்ய கவிபாசக்களுத்தி னில்பாய்த்து
தங்கள் கருணைக் கடலதனில் தருணமனைத்து மூழ்கத்
தொலைத்து நோயை விடுத்து.

(சென்னிக்குள நகர்வாசன் என்ற மெட்டு)

இராகம் கமாசு தாளம்—ரூபகம்.

சிந்தையுளாடிடுந்திருவே யெங்கள் ஷெய்கு அலாவுத்தீன் குருவே [த்திடுந்
பையல் சினமாற்றியே கனமேற்றியே தினமுஞ் ஷஹுறுத்தில் சேர்
தெளிவே ஞானஒளியே.

மாசுமருவற்றமதியே கல்பின் மங்கல தொலைத்திடு மொலியே
இந்த மண்மீதினில் விண்மேவியான் மட்டகற்றிடுங்காட்சியுற
மணியே யெனக்கணிய்யே

மாயாப்புரவி யென்றியம்பும் மூச்சை மனத்துடைத்திடில் கிளம்பும்
யென்றும் மாறுமலே வீராகவே பீறுமலே பீறேடென்றும்
மல்கும் அருள்பல்கும்.

சாயுச்யமாவதை நினைத்தே தன்னின் சற்குரிடத்தினிற் றணித்தே
தன்னை சதக்காவென நிதகாலமும் கதிக்கையொடு தொடுத்தீர்
மனங்கழித்தே ஜாமம் விழித்தே.

இக்கவியி யற்றுனும்மடிமை இந்த யெழிஞன் காஜாமெய்தீன் பீடுமை
மாய்ந்து யெக்காலமுந் துக்கமதில் புக்காமலே யெனையாண்டருள்
யெழிதில் கணப்பொழுதில்

எஜமானுகிய செய்யிது அபுல் ஹசன் ஹக்கானி ஆரிபு
ரெப்பானி ஷூத்தாறீயுல் காதிரி நாகூரியவர்களின்
திருப்பெயரிலாயிருக்கும்

கலித்துறை

சுதைத்தல் மிகைத்தவர் தன்னிடஞ் சாருந்தொழிலைவிட்டு
விதைத்த லெனத் தன்னைவிற்றவர் பாவில் விருப்பமுற்று
பதைத்த லொடுக்கிப் பலகால் நசிஹத்தினைப் பகர்ந்தே
சிதைத்தல் தொலைத்திடுஞ் செய்யிதபுல் ஹசன்சீர்பதியே

இதைத் திருப்புகழ் மெட்டில் பாடுக

சிதைத்தல் மாய்த்தே சிறப்பினைப்பெற்றவென் செல்விகா ஏற்குத்
தேசிகனாய் வந்தசெய்யிதபுல்ஹசன் ஜகநாதா

தொந்தம் விழைக்குமிந்தப் புவியைத் தொயராதா—இந்தத்
தொண்டனைக் காமின் செய்யிதபுல்ஹசன் றுதிபாதா

ஆலங்கபீறுள்ளனுதினஞ்சென்ற வருள் மாதா என்னின்
அகத்துன் நின்றென்றுமாடு அபுல்ஹசன் அனுசீதா

சந்திரன் போன்ற வானன முடைய தவதூதா என்பால்
சாயுச்சமீயுஞ் ஷெய்கேயபுல் ஹசன் ததினீதா

வள்ளல் ஷாஹமீதொலி மாபினி லுதித்திடு மகுரூதா நல்ல
மாதவம் பூண்டிடு மன்னராபுல் ஹசன்மகிழ்வேதா

தஞ்சம் வேறொன்றுமிலையென நம்புந் தனுகாஜா கவி
தன்னைத் துலக்குமபுல் ஹசனெனவி யெனுந்திரு மோஜா

முற்றிற்று.

விக்டோரியா அச்சுக்கூடம் திருவாரூர்.